



Veresegyház Város Önkormányzata
2112 Veresegyház, Fő út 35. tel.: 28-588-600 fax: 28-588-646

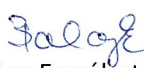
Előterjesztés

Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 15/2024.(X.4.) önkormányzati rendelet 21.§ (3) bekezdés d) pontjában kapott felhatalmazás alapján Veresegyház Város Önkormányzata Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottságának 2026. október 14-i rendes/rendkívüli ülésére

Tárgy: A Jövő Iskolája Általános Iskola 2025/2026-os tanévről szóló tájékoztatója

Előterjesztő: Szénás Zsoltné elnök

Közreműködött: 
Holósi Ildiko hatósági referens

Szakmai egyeztetés: 
Balog Erzsébet igazgatási osztályvezető

Az előterjesztés Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 15/2024. (X. 4.) önkormányzati rendelet 4. mellékletének VIII. 23. pontjában foglaltakon alapul.

Az előterjesztés nyílt/zárt ülésen tárgyalható.
A döntés elfogadásához egyszerű/minősített döntés szükséges.

Tisztelt Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság!

A Jövő Iskolája Általános Iskola igazgatója elkészítette az intézmény 2025/2026. évi tevékenységéről szóló tájékoztatót.

Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 15/2024. (X. 4.) önkormányzati rendelet 4. mellékletének VIII. 23. pontja bizottságunk feladat- és hatáskörébe utalja a településen működő közoktatási intézményekkel való kapcsolattartást.

Ennek keretében kérem a Tisztelt Bizottságtól A Jövő Iskolája Általános Iskola igazgatója által készített tájékoztató tudomásulvételét.

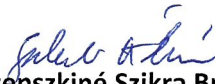
Melléklet: A Jövő Iskolája Általános Iskola igazgatójának tájékoztatója a 2025/2026-os tanévről

Veresegyház, 2026. szeptember 25.

Szénás Zsoltné s.k.
elnök

Pénzügyi egyeztetés:

Az előterjesztés pénzügyi fedezetet nem igényel.


Jeszénszkiné Szikra Brigitta
pénzügyi osztályvezető *h*

Az előterjesztés ellen törvényességi kifogást nem emelek:


Székelyné Szabó Andrea
jegyző

Határozati javaslat:

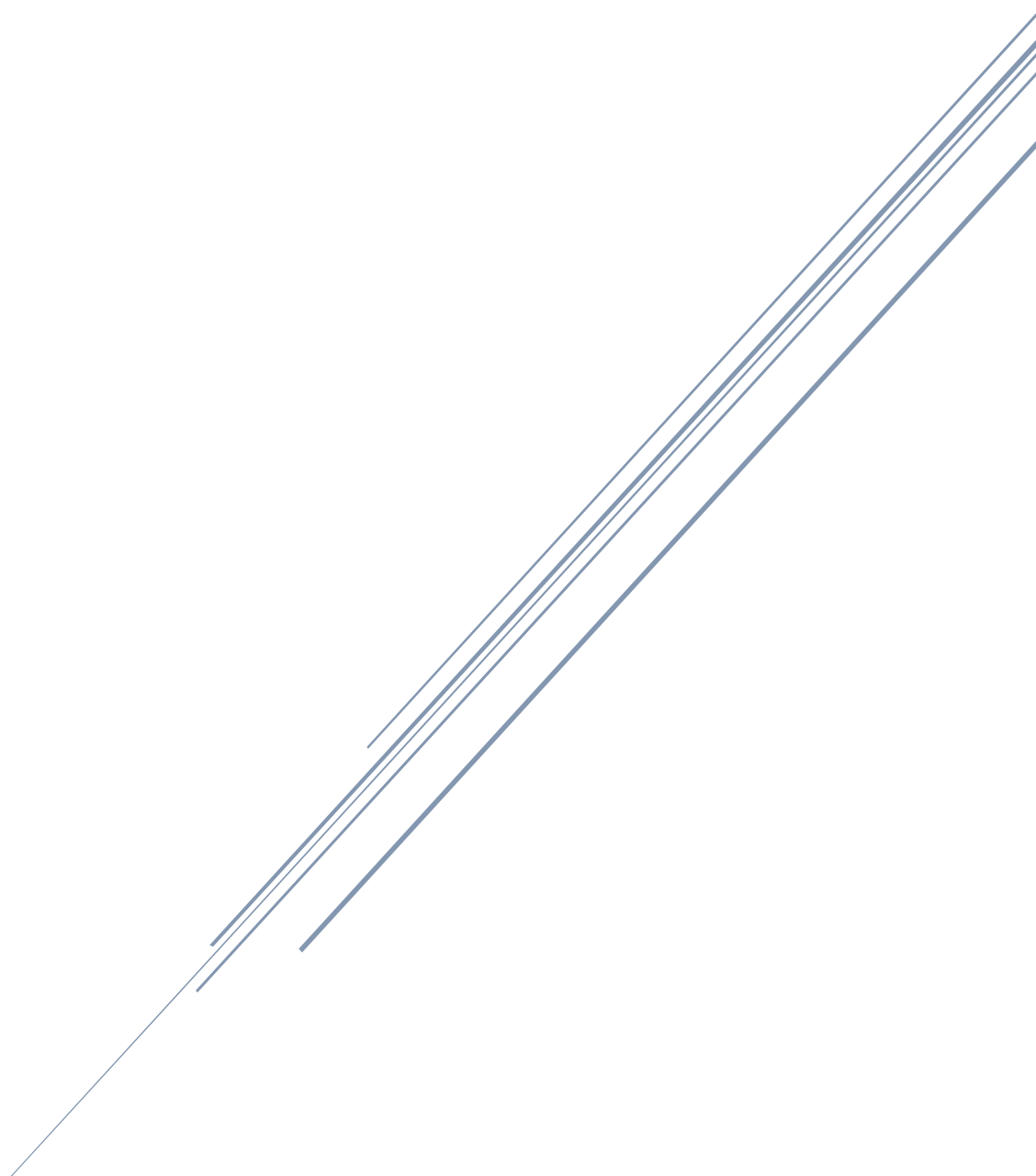
Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottsága A Jövő Iskolája Általános Iskola igazgatójának a 2025/2026-os tanévről elkészített tájékoztatóját tudomásul veszi.

Határidő: 2026. október 14.

Felelős: elnök

IGAZGATÓI BESZÁMOLÓ

2025-2026-os tanév szakmai beszámolója



A Jövő Iskolája
Ungár Ágnes

Tartalom

1. Bevezetés.....	3
1.1. A beszámoló célja	3
1.2. A beszámoló elkészítéséhez felhasznált dokumentumok és adatok	3
1.3. A tanévet meghatározó körülmények.....	3
2. Az intézmény működési feltételei	3
2.1. Tanulói létszám és összetétel.....	3
Tanév közbeni tanulói mozgások	4
A tanulói létszám változásainak háttere	4
2.2. Személyi feltételek	5
A személyi feltételek változásai	5
A helyettesítések megoszlása	5
2.3. Tárgyi feltételek	6
3. A munkaterv céljainak és feladatainak értékelése.....	7
3.1. A kiemelt szakmai célok megvalósulása	7
Tanórai differenciálás	7
A tanár–diák kommunikáció fejlesztése.....	8
Együttműködés a fejlesztőpedagógussal	8
3.2. A nevelő-oktató munka tapasztalatai.....	8
A tanulócsoportok fejlődése	8
Felzárkóztatás és tehetséggondozás	9
Közösségfejlesztés.....	9
Együttműködés a szülőkkel	9
Visszatérő pedagógiai nehézségek	9
3.3. A belső ellenőrzés tapasztalatai.....	10
3.4. Jól működő, megtartandó gyakorlatok	11
3.5. Összegzés és a következő tanévre meghatározható feladatok.....	11
4. Tanulói eredmények	11
4.1. Tanulmányi eredmények	11
Évfolyamonkénti és tantárgyi eredmények	12
Pedagógiai következtetések.....	12
4.2. Mérési eredmények	13
A 2025/2026-os országos kompetenciamérés értelmezési kerete	13
Országos kompetenciamérés – képességszintek és változások	13
eDia-mérés – 3. évfolyam.....	14
Idegen nyelvi eDia-felmérés.....	14
Nyelvvizsgaeredmények.....	15

Összegző pedagógiai következtetések és fejlesztendő területek	15
4.3. A nyolcadik évfolyam továbbtanulása	15
Felvételi és beiskolázási eredmények.....	15
5. Szakmai együttműködés és fejlődés	16
5.1. Munkaközösségek és munkacsoportok tevékenysége	16
5.2. Közös tervezés és belső tudásmegosztás	16
5.3. Belső szakmai műhelyek	16
5.4. Erasmus-hoz kapcsolódó szakmai tanulás	17
5.5. Továbbképzések és a megszerzett tudás hasznosulása.....	17
5.6. Összegzés és a következő tanév feladatai.....	18
6. Kapcsolatok és együttműködések.....	18
6.1. Együttműködés a fenntartóval.....	19
6.2. Kapcsolat a pedagógiai szakszolgálattal és más külső szakemberekkel	19
6.3. Helyi partnerintézmények	19
6.4. Civil, szakmai és nemzetközi kapcsolatok	19
6.5. A Szülői Képviselő és a közösségi párbeszéd	20
6.6. Összegzés és további feladatok	20
7. Vezetői összegzés és a következő tanév feladatai	20
7.1. A tanév fő eredményei	20
7.2. Rövid vezetői helyzetkép	20
7.3. A következő tanév kiemelt feladatai	21
Közösségfejlesztés és az osztályközösségek támogatása	21
Szakmai-pedagógiai feladatok.....	21
Szakmai tanulás és belső ellenőrzés	21
Munkaszervezési és működési feladatok.....	22
Partneri együttműködés	22
További egyeztetést vagy vezetői döntést igénylő kérdések	22

1. Bevezetés

1.1. A beszámoló célja

A beszámoló célja, hogy a fenntartó, a nevelőtestület és a szülők számára átfogó, szakmai szempontú képet adjon A Jövő Iskolája 2025/2026-os tanévéről. Az eredmények és nehézségek bemutatása mellett azt értékeli, mennyiben teljesültek a kitűzött célok, mely gyakorlatokra érdemes építeni, és hol szükséges további fejlesztés.

1.2. A beszámoló elkészítéséhez felhasznált dokumentumok és adatok

A beszámoló elkészítése során az alábbi dokumentumokat és adatforrásokat használtuk fel:

- a 2025/2026-os tanév intézményi munkaterve;
- a pedagógusok tanév végi beszámolóit;
- a munkaközösségek és munkacsoportok beszámolóit;
- a tanév végi nevelőtestületi értékelő műhely emlékeztetője;
- a KIR tanulói és pedagógus-statisztikái;
- az eKRÉTA statisztikai kimutatásai;
- a 2026. évi országos kompetenciamérés gyorsvisszajelző felületén elérhető intézményi adatok;
- az intézményi és külső mérések eredményei;
- a nyolcadik évfolyam továbbtanulási és beiskolázási adatai;
- az intézmény működéséhez kapcsolódó további nyilvántartások és összesítések.

A különböző források együttes felhasználása lehetővé teszi, hogy a beszámoló ne kizárólag az adatok vagy az egyéni tapasztalatok alapján értékelje a tanévet, hanem ezek összefüggéseit is bemutassa.

1.3. A tanévet meghatározó körülmények

A 2025/2026-os tanév az intézmény fejlődésében fontos mérföldkő volt: ez volt az első olyan tanév, amikor az iskola már mind a nyolc évfolyamon működött. Egyben ez volt az első ballagási évünk is.

Az intézmény teljes évfolyamszerkezetének kialakulásával a rendelkezésünkre álló épület kihasználtsága elérte a maximumát.

2. Az intézmény működési feltételei

2.1. Tanulói létszám és összetétel

Létszámadat	Tanév eleje	Tanév vége	Változás
Aktív tanulói jogviszonnyal rendelkezők	139	140	+1
Szünetelő tanulói jogviszonnyal rendelkezők	5	6	+1
Nyilvántartott tanulók összesen	144	146	+2
Alsó tagozatos tanulók	78	79	+1
Felső tagozatos tanulók	66	67	+1

Létszámadat	Tanév eleje	Tanév vége	Változás
SNI-tanulók	4	5	+1
BTMN-tanulók	14	14	0

Tanév közbeni tanulói mozgások

Évfolyam	Érkezett tanulók	Távozott tanulók	Létszámváltozás
1. évfolyam	1	0	+1
2. évfolyam	0	0	0
3. évfolyam	1	1	0
4. évfolyam	0	0	0
5. évfolyam	1	0	+1
6. évfolyam	0	0	0
7. évfolyam	1	1	0
8. évfolyam	0	0	0
Összesen	4	2	+2

A tanulói létszám változásainak háttere

A tanév közben bekövetkezett tanulói változások hátterében eltérő okok álltak.

A harmadik évfolyamról egy tanuló az őszi folyamán távozott. A döntés hátterében egy, még az előző tanévre visszanyúló konfliktus és az ebből fakadó szülői elégedetlenség állhatott. Az iskola a helyzetet több alkalommal igyekezett kezelni, a szülő által elvárt megoldást azonban szakmai szempontból nem tartottuk elfogadhatónak. Ugyanezen az évfolyamon egy másik tanuló családja külföldre költözött; az ő tanulói jogviszonya jelenleg szünetel.

A hetedik évfolyamról egy tanuló szülői döntés alapján távozott. A szülő megítélése szerint a tanulót a közösség kirekesztette, és ebben nem kapott megfelelő segítséget. Az iskola helyzetértékelése ettől eltér: a tanuló közösségi helyzetével folyamatosan foglalkoztunk, a családdal való együttműködés azonban több évre visszamenően nehéz és eredménytelen volt.

A következő tanévtől a hatodik évfolyam létszáma jelentősebben csökken. Négy tanuló hatosztályos gimnáziumban folytatja tanulmányait, egy tanuló családjával külföldre költözik, további egy tanuló pedig szülői döntés alapján távozik. Ez utóbbi esetben a tanuló magatartási problémái mellett az iskolával való együttműködés ellehetetlenülése is szerepet játszott: a szülő egy konkrét ügy kapcsán az érintett pedagógusokkal, az intézményvezetéssel és a fenntartóval is konfliktusba került.

A tanulói mozgások egy része természetes élethelyzetből vagy továbbtanulási döntésből adódott. A konfliktusokhoz kapcsolódó távozások ugyanakkor azt is jelzik, hogy vannak olyan helyzetek, amelyekben az iskola és a család nevelési, együttműködési elvárásai tartósan nem egyeztethetők össze.

2.2. Személyi feltételek

Létszámadat	Tanév eleje	Tanév vége	Változás
Alkalmazottak összesen (pedagógus és nevelő-oktató munkát közvetlenül segítők)	24	25	+1
Pedagógus-munkakörben foglalkoztatottak	22	21	-1
Nevelő-oktató munkát közvetlenül segítők	2	3	+1
Teljes munkaidőben foglalkoztatottak	16	17	+1
Részmunkaidőben foglalkoztatottak	6	6	0
Óraadók	2	2	0
Aktív jogviszonyú alkalmazottak	23	24	+1
Tartósan távol lévő alkalmazottak	1	0	-1
Technikai dolgozók	6	6	0

A személyi feltételek változásai

A pedagógusok körében több változás történt. A szeptember végén, a matematikaórák ellátására félállásban alkalmazott, tanári képesítéssel nem rendelkező munkatárssal néhány hét után megszüntettük az együttműködést, mert szakmai munkája és beilleszkedése nem felelt meg az intézmény elvárásainak. Egy kollégánk jogviszonya márciusban egészségi körülményekkel összefüggésben megszűnt; pótlását májustól egy gyorsan beilleszkedő, szakmailag megfelelő fiatal kollégával biztosítottuk.

A gyermekgondozás miatt tartósan távollévő kolléga visszatéréséhez az igényelt munkabeosztást nem tudtuk biztosítani, ezért jogviszonya közös megegyezéssel megszűnt. A pedagógiai asszisztens áprilisi távozása után rövid időn belül találtunk olyan utódot, aki képzettségével, munkamoráljával és kommunikációjával egyaránt magas színvonalon képviseli az intézmény elvárásait.

A statisztikában látható további változás adminisztratív: az iskolatitkárt a KIR-ben iskolatitkárként rögzítettük. A technikai területen az iskola indulása óta nálunk dolgozó takarító munkakörét és munkaidejét bővítettük, így a portai feladatokban is segít. A négy új konyhai dolgozó gyorsan beilleszkedett, és megbízható tagja lett az iskolai közösségnek.

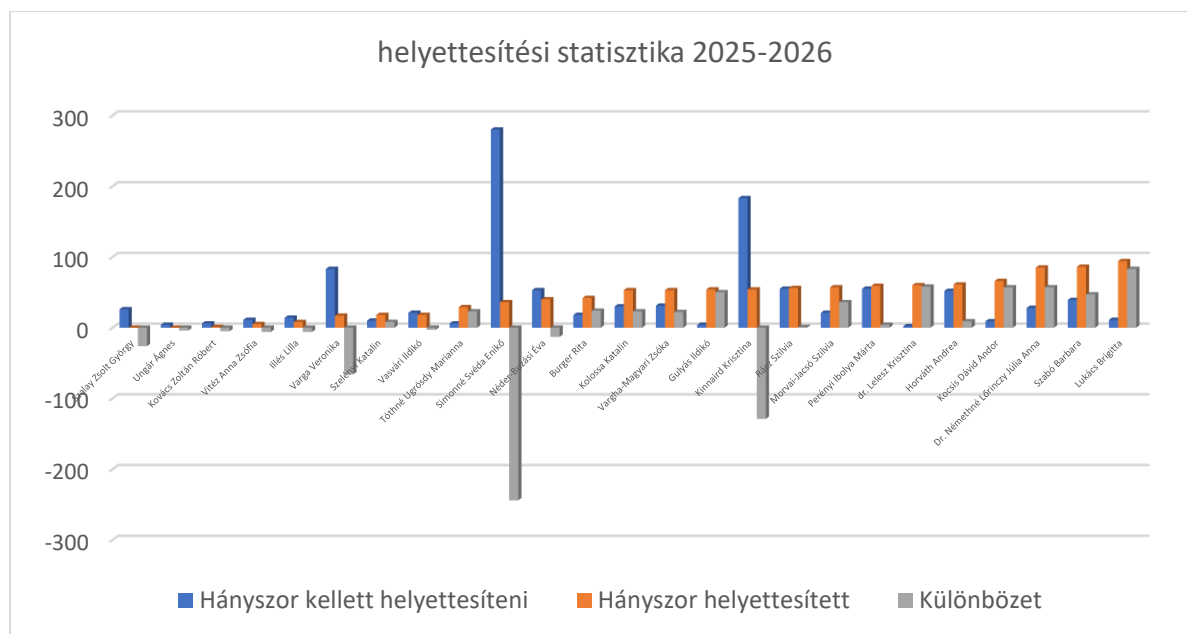
A személyi változások rövid távon többletterhet jelentettek, de a megüresedett munkaköröket gyorsan és eredményesen sikerült betölteni; az új munkatársak szakmailag és emberileg is erősítették az intézményt.

A helyettesítések megoszlása

A helyettesítési statisztika alapján ezen a területen továbbra is egyenletlen a nevelőtestületen belüli tehermegoszlás. A diagramon a negatív különbség azt jelzi, hogy az adott kollégát több alkalommal kellett helyettesíteni, mint ahányszor ő maga helyettesítést vállalt.

A három kiugró érték hátterében hosszabb ideig tartó, indokolt távollétek álltak: lassan gyógyuló mozgásszervi megbetegedés, baleset, egy esetben munkavégzési kötelezettség alóli felmentés, valamint egyetemi tanulmányok és vizsgák miatti hiányzások. Ezek jelentős helyettesítési igényt teremtettek, amelyet a nevelőtestület többi tagjának kellett ellátnia.

Az adatok másik oldalán azok a kollégák állnak, akik a tanév során közel száz alkalommal helyettesítettek, miközben őket csak ritkán kellett pótolni. Ez számukra számottevő többletterhelést jelentett. Bár a helyettesítések elosztását több tényező – többek között a szakos ellátottság, az órarend és a kollégák aktuális leterheltsége – is korlátozza, a következő tanévben továbbra is törekedni kell a terhek egyenletesebb megosztására és a kiemelkedő helyettesítési terhelés folyamatos nyomon követésére.



2.3. Tárgyi feltételek

A tanév legjelentősebb tárgyi fejlesztése kétségkívül az ebédlő és a melegítőkonyha kialakítása volt. A beruházás még a tanévet megelőző nyáron valósult meg, teljes egészében a fenntartó koordinálásával. Az iskolán belüli étkezés lehetősége jelentős minőségi változást hozott az intézmény mindennapi életébe. Az új rendszer nemcsak kényelmesebbé és jobban szervezhetővé tette az étkezést, hanem további nevelési lehetőségeket is teremtett, különösen a kulturált étkezés, a fenntarthatóságra nevelés, az ételhasználat-pazarlás csökkentése és a tudatos választás területén.

Lényeges eredmény, hogy a Klebelsberg Központtól – a pályázati beszerzés lezárását követően – további 24 tanulói notebookot sikerült beszereznünk. Ennek köszönhetően az ötödik évfolyamon is minden tanuló számára biztosítottá vált a saját iskolai digitális eszköz. Így a felső tagozat egészen rendelkezésre áll az a technikai háttér, amelyre a digitális tanulószervezés és a Microsoft Teams rendszeres használata építhető.

A tanulói notebookok minőségével kapcsolatban ugyanakkor több probléma is jelentkezett. A leggyakoribb panasz a gépek lassúsága, amely esetenként érdemben nehezíti az órai munkát. A meghibásodott eszközök garancián túli javítása, valamint az ehhez kapcsolódó biztosítási ügyintézés nehézkes, lassú és nem minden esetben következetes. A következő tanévre ezért megfontolandó, hogy egyszerű és egységesen szabályozott keretek között lehetővé tegyünk a tanulók számára saját notebook használatát is.

A digitális szemléltetés feltételei összességében megfelelőek: valamennyi felső tagozatos tanteremben interaktív kijelző, az alsó tagozaton és az egyik csoportszobában okostelevízió használható, az internetkapcsolat pedig megbízható. A pedagógusok intézményi eszközzel rendelkeznek, bár néhány gép korszerűsítésre szorul; az alsó tagozaton tanulói tabletek és laptopok is elérhetők.

A digitális megoldások beépültek a mindennapi pedagógiai gyakorlatba: interaktív feladatok, digitális tananyagok, prezentációk, kép- és videóanyagok, valamint tantárgyspecifikus alkalmazások segítették főként a motivációt, a szemléltetést, a gyakorlást és a differenciálást.

További szemléltető- és taneszközöket is beszereztünk; a legnagyobb értékű fejlesztés az ének-zene tantárgyhoz kapcsolódott. A ritmus- és egyéb hangszerek a tanórákon, a kórusban, az iskolai koncerteken és a külső fellépéseken is rendszeresen használatban voltak.

A korszerű, differenciált és fejlesztő pedagógiai gyakorlat ugyanakkor jelentős eszközigénnyel jár. A manipulációs, vizuális, mozgásos és kísérleti eszközök egy része rendelkezésre áll, más részüket a pedagógusok saját készítők munkájával biztosítják. Különösen sok otthoni munkát igényel a színes segédanyagok előállítása, ezért indokolt a helyi nyomtatás, laminálás, rendszerezés és a szükséges speciális eszközök intézményi támogatásának áttekintése.

Összességében az intézmény tárgyi és digitális felszereltsége megfelelően támogatta a nevelő-oktató munkát. A további fejlesztési szükséglet már elsősorban nem az eszközök általános elérhetőségéhez, hanem azok minőségéhez, gyorsaságához, üzembiztonságához, rendszerezéséhez és a pedagógiai célokhoz igazodó bővítéséhez kapcsolódik. Az ebből következő intézményi feladatokat a 7.4. fejezet foglalja össze.

3. A munkaterv céljainak és feladatainak értékelése

A 2025/2026-os tanév munkatervében meghatározott célok teljesülését a pedagógusok év végi beszámolóik, a tanévet értékelő szakmai műhely megállapításai, valamint a belső ellenőrzés keretében végzett óra- és foglalkozáslátogatások alapján értékeltük. A különböző források együttes vizsgálata lehetőséget adott arra, hogy a pedagógusok önértékelését összevessük a közvetlen vezetői tapasztalatokkal.

A munkaterv három kiemelt szakmai célja a tanórai differenciálás széles körű megvalósítása, a tanár-diák kommunikáció fejlesztése, valamint a fejlesztőpedagógussal való együttműködés erősítése volt. Ezek mellett hangsúlyos feladatként jelent meg a tanulói önállóság és együttműködés támogatása, a felzárkóztatás és a tehetséggondozás, a közösségfejlesztés, valamint a belső ellenőrzés fejlesztő, támogató szerepének erősítése.

3.1. A kiemelt szakmai célok megvalósulása

Tanórai differenciálás

A pedagógusi beszámolók szerint a differenciálás sokféle formában jelent meg: a feladatok szintjének és mennyiségének, az időnek, az eszközöknek, a segítségadásnak és az értékelésnek az alakításával, továbbá páros és csoportmunkával, rétegmunkával, vizuális vagy manipulációs eszközökkel és többféle feldolgozási lehetőséggel. A fejlődésalapú értékelés és a tanulói erősségekre építő feladatadás szintén hangsúlyosan megjelent.

A belső ellenőrzés több órán megerősítette ezt a kedvező képet, ugyanakkor azt is megmutatta, hogy a differenciálás nem általánosan és következetesen valósul meg. Egyes esetekben az egyéni segítségre vagy a gyorsabban haladóknak adott többletfeladatra korlátozódott, miközben a tartalom, a tanulási út, a munkaforma és az értékelés alakítása kevésbé jelent meg. A kontroll-látogatások előrelépést mutattak.

A differenciálás tehát intézményi szinten jelen van, több pedagógusnál magas színvonalon működik, alkalmazása azonban egyenetlen. Közös szakmai értelmezését ezért tovább kell pontosítani: az egyéni segítségen túl a feladat, a tanulási út, az eszköz, a munkaforma, a támogatás és szükség esetén az értékelés tudatos alakítását is jelenti.

A tanár–diák kommunikáció fejlesztése

A beszámolók és az óralátogatások többsége biztonságos, elfogadó tanulási környezetet, barátságos, ugyanakkor határozott pedagógusi kommunikációt mutatott. A tanulók jellemzően mertek kérdezni, segítséget kérni és válaszolni.

Fejlesztendő gyakorlatok is megjelentek: demotiváló vagy kategorizáló mondatok, szükségtelen siettetés, rövid válaszidő, következtetlenség képviselt kommunikációs szabályok és egyenetlen tanulói aktivitás. A szakmai műhely szerint az intézményi elvárások tartalmát és következtetes képviselését a tanulói magatartás, a munkamegosztás és a közös döntések terén is pontosítani kell.

A továbblépéshez konkrét tanórai helyzetek, pedagógusi mondatok és reakciók közös elemzése szükséges. A cél nem új szabályok alkotása, hanem a meglévő elvárások közös értelmezése és következtetesebb képviselése, mert a kommunikáció közvetlenül hat a motivációra, az együttműködésre, a differenciálásra és a közösségi normákra.

Együttműködés a fejlesztőpedagógussal

A fejlesztőpedagógussal való együttműködés konzultációkban, esetmegbeszélésekben, módszertani javaslatokban és információcserében valósult meg. Több tanuló fejlődése a pedagógusok, a fejlesztőpedagógus és a család összehangolt munkájának eredménye. A meglátogatott fejlesztő foglalkozás tudatosan épült az egyéni szükségletekre és motivációra, változatos eszközhasználatával és támogató kommunikációval.

A fejlesztőpedagógiai módszerek – vizuális segítség, manipulációs eszközök, kisebb lépésekre bontott feladatok, személyre szabott támogatás – több pedagógus gyakorlatában megjelentek, de még nem egyenletesen. A továbblépéshez a módszerek rendszeresebb megosztása és a feladatok egyértelmű rögzítése szükséges, hogy a támogatás a tanórákon is következtetes jelen legyen.

3.2. A nevelő-oktató munka tapasztalatai

A tanulócsoporthok fejlődése

Több osztályban erősödött a tanulók önállósága, együttműködése, egymás iránti elfogadása és közös felelősségvállalása. A páros és csoportmunka, a projektek, a kirándulások és az osztályprogramok ezt egyaránt támogatták. A fokozott támogatást igénylő tanulóknál több esetben javult a teljesítmény, a feladattartás, az önkontroll és a beilleszkedés, de néhányuknál továbbra is tartós, a család és több szakember együttműködésére épülő segítség van szükség.

Az első évfolyamon az eltérő iskolaérettség, a finommotoros és figyelmi nehézségek, valamint a csoportdinamika miatt szakmailag indokolt volt a lassabb haladás. A felsőbb évfolyamokon főként a motiváció, a feladattartás, a közösségi normák és az önálló tanulás jelentett nehézséget. A hatodik évfolyamon a páros munka eredményesebbnek bizonyult a nagyobb csoportoknál; a nyolcadikosok továbbtanulási felkészítése sikeres volt, bár motivációjuk fenntartása jelentős pedagógiai energiát igényelt.

Felzárkóztatás és tehetséggondozás

A felzárkóztatás elsősorban a tanórákba épített differenciálással, egyéni segítségnyújtással, korrepetálással, fejlesztő foglalkozásokkal, tanulópárokkal és rugalmas számonkérési formákkal valósult meg. A beszámolók több olyan tanulói fejlődést rögzítettek, amely a pedagógusok, a fejlesztőpedagógus és egyes esetekben a család összehangolt munkájának eredménye.

A tehetséggondozás szintén több formában volt jelen. A heti tehetséggondozó foglalkozások, a logikai és versenyfeladatok, a középiskolai felvételi előkészítés, a nyelvvizsga-felkészítés, a tantárgyi versenyek, a projektmunkák, a művészeti és zenei fellépések, valamint a Talent Show lehetőséget biztosítottak a tanulók képességeinek kibontakoztatására. Kiemelkedő eredmény volt a kórus minősítése, a nyolcadikos tanulók sikeres továbbtanulása, valamint az, hogy több pedagógus a tanórai keretek között is célzottan biztosított nagyobb kihívást a kiemelkedő képességű tanulóknak.

A tehetséggondozás jelenleg ugyanakkor inkább egyes pedagógusok kezdeményezéseire és az adott tantárgy lehetőségeire épül, mint egységes intézményi rendszerre. Szükséges annak áttekintése, hogyan történik a tehetségek felismerése, milyen tanórai és tanórán kívüli lehetőségeket biztosítunk számukra, és hogyan követjük a fejlődésüket. Fontos, hogy a támogatásra szoruló tanulók mellett a kiemelkedő képességűek is rendszeresen kapjanak valódi kihívást.

Közösségfejlesztés

A közösségfejlesztést a tanórai együttműködés mellett projektek, kirándulások, az erdei iskola, a Generációk program, a Talent Show, a sportnap, a témahetek, az ünnepek, a koncertek és az első ballagás támogatták. Különösen értékesek voltak azok az alkalmak, amelyeken a tanulók alkotóként, szervezőként vagy egymást segítő közösségi tagként vettek részt.

Több osztályban ugyanakkor fejlesztendő a konfliktuskezelés, a felelősségvállalás, a szabályok elfogadása és a másik nézőpontjának figyelembevétele. A közösségfejlesztés ezért nem szűkíthető programokra: a mindennapi kommunikációban, a tanórai együttműködésben és a következetesen képviselt normákban is jelen kell lennie.

Együttműködés a szülőkkel

A szülőkkel való együttműködés összességében kedvező, de osztályonként és családonként eltérő. A rendszeres, nyitott kapcsolattartás és az otthoni támogatás több esetben jól érzékelhető fejlődést eredményezett. Nehézség akkor alakult ki, amikor az iskola és a család eltérően értelmezte a gyermek szükségleteit, a közösségi konfliktusokat vagy az elfogadható magatartási normákat.

A következő tanévben fontos a korai, tényszerű és dokumentált jelzés, a kapcsolattartó egyértelmű kijelölése, valamint az intézményi álláspont egységes képviselése a több szereplőt érintő ügyekben.

Visszatérő pedagógiai nehézségek

A pedagógusi beszámolók, a szakmai műhely és az óralátogatások alapján a leggyakrabban megjelenő nehézségek a következők voltak:

- a figyelem és a feladattartás gyengesége;
- a tanulói motiváció csökkenése, különösen a felsőbb évfolyamokon;
- a szabályok, határok és közösségi normák következtelen elfogadása;
- a tiszteletlen vagy az adott helyzethez nem illő kommunikáció;
- a tanulási és magatartási problémák késői felismerése vagy jelzése;
- a felzárkóztatás és a tehetséggondozás közötti egyensúly megtalálása;

- az egyéni haladás, a differenciált feladatok, a pótlások és javítások nyomon követésének időigénye;
- az iskola és egyes családok nevelési elvárásai közötti eltérés;
- a programok nagy száma, időbeli torlódása és az ezekhez kapcsolódó szervezési teher.

Ezek a nehézségek egymással is összefüggenek. Ha a pedagógus idejének és figyelmének jelentős részét a keretek fenntartása vagy az ad hoc szervezési feladatok kötik le, kevesebb kapacitása marad a tudatos óratervezésre, a differenciálásra, az értékelésre és az egyéni tanulói utak követésére. A következő tanév tervezésében ezért a pedagógiai célok mellett a munkaszervezés és a terhelés szempontjait is figyelembe kell venni.

3.3. A belső ellenőrzés tapasztalatai

A belső ellenőrzés célja a szakmai támogatás és a pedagógiai programban rögzített elvek megvalósulásának vizsgálata volt. Kiemelt szempontként jelent meg a tanári kommunikáció, a tanulói aktivitás és együttműködés, az értékelés, a tervezés, a differenciálás, valamint a belső képzéseken megismert módszerek alkalmazása.

A tanév során 13 pedagógusnál 15 óra- vagy foglalkozáslátogatást dokumentáltunk: hat matematika-, három angol-, három magyar-, egy történelem- és egy természettudomány-órát, valamint egy fejlesztő foglalkozást. Két pedagógusnál kontroll-látogatásra is sor került; mindkét esetben előrelépést tapasztaltunk, ami igazolta a konkrét visszajelzés és az ismételt megfigyelés fejlesztő hatását.

Dátum	Pedagógus	Tantárgy, csoport
2025. október 10.	Perényi Ibolya Márta	magyar nyelv, 2. a
2025. október 10.	Szabó Barbara	magyar nyelv, 1. a
2025. október 14.	Rácz Szilvia	angol nyelv, 5. évfolyam
2025. november 11.	Simonné Svéda Enikő	természettudomány, 5. a
2025. november 13.	Néder-Buzási Éva	matematika, 1. a
2025. november 17.	Horváth Andrea	matematika, 3. a
2025. november 27.	dr. Lelesz Krisztina	fejlesztő foglalkozás
2025. december 3.	Kocsis Dávid Andor	magyar irodalom, 3. a
2026. január 13.	Kinnaird Krisztina	angol nyelv, 6. évfolyam
2026. január 15.	Gulyás Ildikó	matematika, 2. a
2026. február 17.	Rácz Szilvia	angol nyelv, 5. évfolyam – kontroll-látogatás
2026. február 19.	Burger Rita	matematika, 4. a
2026. február 26.	Horváth Andrea	matematika, 3. a – kontroll-látogatás
2026. március 4.	Varga Veronika	matematika, 7. a
2026. március 4.	Vasvári Ildikó	történelem, 6. a

Az ellenőrzési terv részben valósult meg: több látogatás elmaradt vagy nem került az összesítésbe, ugyanakkor az év közben felmerülő szakmai szükségletekre reagálva az eredeti tervben nem szereplő pedagógusok óráit is meglátogattuk.

Az órák összességében változatos, tevékenységre és együttműködésre épülő tanulásszervezést, több esetben tudatos differenciálást, biztonságos tanulási környezetet és magas szakmai színvonalat mutattak. Ugyanakkor a differenciálás, a kooperatív munka, a tanulói aktivitás, a visszacsatolás, a kommunikáció és az óratervezés tudatossága között különbségek vannak.

A tervezési dokumentumok gyakorlata sem egységes: a részletes óratervek mellett tartalomközpontú, a tanulói tevékenységekről és differenciálásról keveset rögzítő, illetve terv nélkül megtartott órára is volt példa. Az intézményi elvárás ezért úgy kell pontosítani, hogy a dokumentumból követhető legyen az óra felépítése, a tanulói tevékenység, a differenciálás, az eszközhasználat és a visszacsatolás.

3.4. Jól működő, megtartandó gyakorlatok

A részletesen bemutatott tapasztalatok közül négy, egymással összefüggő gyakorlatcsoportot érdemes megtartani és intézményi szinten tovább erősíteni:

- a tanulói különbségekre érzékeny, tevékenykedtető tanulásszervezést: a páros és csoportmunkát, a tanulópárokat, a differenciált feladatadást és értékelést, valamint a vizuális és manipulációs eszközök használatát;
- az élménypedagógiai, projektalapú és külső helyszínekre építő programokat, továbbá azokat az iskolai hagyományokat, amelyekben a tanulók aktív alkotóként és közösségi szereplőként jelennek meg;
- a fejlesztőpedagógussal való közvetlen konzultációt, az esetmegbeszéléseket, a kollégák közötti segítségnyújtást és a jó gyakorlatok belső megosztását;
- a támogató óramegbeszéléseket, a szükség esetén megszervezett kontroll-látogatásokat, valamint a működést segítő vezetői összefoglalókat és adminisztratív emlékeztetőket.

3.5. Összegzés és a következő tanévre meghatározható feladatok

A pedagógusi beszámolók, a szakmai műhely és a belső ellenőrzés egy gyermekközpontú, módszertanilag sokszínű és jelentős szakmai energiával dolgozó nevelőtestület képét mutatják. A meglátogatott órák többségén biztonságos tanulási környezetet, aktív tanulói részvételt és a tanulók sajátosságaira érzékenyen reagáló pedagógusi munkát tapasztaltunk; több óra szakmai színvonala kiemelkedő volt.

A munkaterv kiemelt céljai részben teljesültek. A szükséges módszerek és jó gyakorlatok jelen vannak az intézményben, de a differenciálás, a kooperatív tanulásszervezés, a tanári kommunikáció, a visszacsatolás és az óratervezés tudatossága még nem egyenletes. A következő időszak feladata ezért elsősorban a megkezdett folyamatok következetesebb működtetése, nem újabb, egymástól független fejlesztési területek kijelölése. A kapcsolódó intézményi feladatokat a 7.4. fejezet rendszerezi.

4. Tanulói eredmények

4.1. Tanulmányi eredmények

A tanév végi osztálystatisztikák alapján a tanulmányi eredmények összességében kiemelkedően magasak. Az első évfolyamon a tanulók szöveges értékelést kaptak, ezért ott tantárgyi és osztályátlag

nem számítható. A 2–8. évfolyamon az osztályátlagok 4,79 és 4,98 között alakultak. Elégtelen év végi osztályzat, bukás és javítóvizsgára utalás nem történt.

Forrás: TobbOsztalyStatiztikaEvvege_2025_2026_2026.07.27..xlsx, év végi osztálystatisztikák.

Évfolyam	Értékelt tanulók	Osztályátlag	Legalacsonyabb tantárgyi átlag
1.	18	szöveges értékelés	–
2.	20	4,86	matematika: 4,50
3.	19*	4,84	matematika: 4,42
4.	21	4,98	angol nyelv: 4,90
5.	20	4,91	történelem: 4,55
6.	21	4,79	matematika: 4,29
7.	11*	4,83	matematika: 4,45
8.	10	4,81	történelem: 4,20

Évfolyamonkénti és tantárgyi eredmények

Az évfolyamonkénti adatok kiegyensúlyozottan magas eredményeket mutatnak. A 4. évfolyam 4,98-as átlaga a legmagasabb, a 6. évfolyam 4,79-os átlaga a legalacsonyabb az intézményben, de önmagában ez is nagyon jó teljesítmény.

A nagyobb figyelmet igénylő eredmények főként matematikából jelentek meg a 3., 6. és 7. évfolyamon (4,42; 4,29; 4,45), továbbá történelemből a 8. évfolyamon (4,20). A hatodik évfolyamon volt a legnagyobb tantárgyi szóródás; a nyolcadikos történelemeredményt a csoporton belüli különbségekkel és a motivációs nehézségekkel együtt kell értelmezni.

Pedagógiai következtetések

Az osztályzatok alapján az intézményben nincs olyan évfolyam vagy tantárgyi terület, amely általános eredményromlást vagy tömeges lemaradást jelezne. A fejlesztési feladatokat ezért nem az elégtelen teljesítmények kezelése, hanem a tanulócsoporthozon belüli különbségek pontosabb feltárása és az egyéni tanulási utak követése alapján indokolt meghatározni.

Kiemelt figyelmet igényel a matematika eredményessége, különösen a 3., 6. és 7. évfolyamon, valamint a történelem a felső tagozaton. A hatodik évfolyam eredményei arra utalnak, hogy az alapozó készségek megerősítése, a rendszeres gyakorlás, a differenciált feladatadás és a tanulási motiváció fenntartása egyaránt szükséges. A nyolcadik évfolyamon a történelem alacsonyabb átlaga mellett fontos a tantárgyi követelmények és a számonkérési tapasztalatok áttekintése is.

Az év végi osztályzatok szűk, a jó és jeles eredmények köré rendeződő tartománya önmagában kevésbé teszi láthatóvá a tanulók közötti képességek különbségeit. Ezt a kompetencia- és eDia-mérések jóval differenciáltabb képe is megerősíti. A következő tanévben ezért indokolt az osztályozási gyakorlat és a mérési eredmények rendszeres együttes elemzése, különösen ott, ahol a magas tantárgyi átlag mellett jelentős képességszintbeli szóródás mutatkozik.

4.2. Mérési eredmények

A 2025/2026-os országos kompetenciamérés értelmezési kerete

A beszámolóban a tárgyalt tanév, vagyis a 2025/2026-os országos kompetenciamérés eredményeit az intézményi gyorsvisszajelző felület alapján értékeljük. A felület az elért képességszintek megoszlását, továbbá azoknál a tanulóknál, akiknek az előző tanévben is volt mérési eredményük, az egyéni képességpont változásának irányát és mértékét mutatja meg.

A gyorsvisszajelzés még nem tartalmaz országos, regionális vagy településtípus szerinti összehasonlító adatokat. Ezeket az Oktatási Hivatal a következő tanévben teszi elérhetővé, ezért a jelen beszámoló a 2025/2026-os mérés esetében nem tesz ilyen összehasonlító állításokat. Az országos viszonyításra a teljes intézményi jelentés megjelenését követően kell visszatérni.

Országos kompetenciamérés – képességszintek és változások

A negyedik évfolyamon előző évi összehasonlító eredmény még nem áll rendelkezésre. Szövegértésből a 21 tanuló közül kilenc a 4., öt a 2., négy a 3., kettő az 5., egy pedig az 1. képességszinten teljesített. Matematikából kilenc tanuló a 3., öt a 2., négy a 4., három az 1. szintet érte el. A két terület közül a szövegértés mutat magasabb szintű teljesítményeloszlást; matematikából az eredmények nagyobb része a 2–3. szintre koncentrálódik.

Az ötödik évfolyamon szövegértésből széles képességszint-eloszlás látható: a tanulók a 2–7. szintek között helyezkednek el, a legnagyobb csoport az 5. szinten teljesített. Matematikából a tanulók többsége a 3. szintet érte el, a szélső értékek aránya kisebb. A változásgrafikonok alapján mindkét területen több tanuló teljesítménye emelkedett, ugyanakkor egyéni visszaesések is előfordultak. Digitális kultúrából és történelemből az eredmények jellemzően a középső és magasabb képességszinteken helyezkednek el.

A hatodik évfolyamon valamennyi vizsgált területen jelentős tanulói különbségek mutatkoznak. Szövegértésből és matematikából az eredmények több képességszint között oszlanak meg; matematikából a tanulók legnagyobb csoportja a 4. szintet érte el. Természettudományból, digitális kultúrából és történelemből is a középső és magasabb szintek dominálnak. Az előző tanévhez viszonyított egyéni változások összességében kedvező irányúak: a legtöbb mérési területen több tanulónál látható emelkedés, mint csökkenés. Ez különösen fontos annak fényében, hogy az év végi tantárgyi átlagok alapján ez az évfolyam igényli a legtöbb célzott támogatást.

A hetedik évfolyamon a mérési kép területenként eltérő. Matematikából, digitális kultúrából és történelemből az egyéni változások többsége kedvező vagy érdemben nem változó. Szövegértésből is több a javuló teljesítmény, de az egyik tanulónál nincs mindkét tanévre összehasonlítható eredmény. Természettudományból és angol nyelvből vegyesebb a változás iránya: a fejlődő eredmények mellett több visszaesés is megjelenik. Ezeken a területeken indokolt az egyéni eredmények feladatátípusonkénti elemzése.

A nyolcadik évfolyamon minden tanulónak van mindkét mérésben összehasonlítható eredménye. A képességszintek megoszlása szövegértésből, természettudományból, angol nyelvből, digitális kultúrából és történelemből jellemzően a középső és magasabb szintekre koncentrálódik. A változások alapján a tanulók többsége fejlődött vagy lényegében megőrizte korábbi teljesítményét, ugyanakkor természettudományból, angol nyelvből és történelemből egyéni visszaesések is láthatók. Matematikából a csoport eredményei a 2–5. szintek között oszlanak meg, ezért a középiskolai átmenet szempontjából továbbra is fontos az egyéni hiányterületek azonosítása.

Forrás: https://okm.kir.hu/meres_igy/home

eDia-mérés – 3. évfolyam

A harmadik évfolyamon 2026 tavaszán elvégzett eDia-mérés a matematikai tudást, az olvasás-szövegértést és a géphasználatot vizsgálta. Az osztály matematikaeredménye 538 pont, olvasás-szövegértési eredménye 533 pont volt. Mindkét érték meghaladta a régiós, a városi településtípusra számított és az országos eredményt.

Mérési terület	Osztály	Közép-Magyarország	Város	Országos
Matematikai tudás	538	514	481	488
Olvasás-szövegértés	533	519	503	497
Géphasználat	475	531	523	522

A matematika mindhárom vizsgált dimenziójában kedvező eredmény született: az alkalmazási, a diszciplináris és a gondolkodási mutató egyaránt 538 pont. Olvasás-szövegértésen belül az alkalmazási dimenzió 468, a diszciplináris 522, a gondolkodási dimenzió 582 pont. A legerősebb terület tehát az olvasási gondolkodás, míg az olvasási alkalmazás fejlesztése további figyelmet igényel.

A géphasználat 475 pontos eredménye ugyanakkor elmarad mindhárom összehasonlító értéktől. Ez arra utal, hogy a mérési helyzetben szükséges digitális műveletek biztonságosabb és rutinszerűbb használatát célszerű célzottan gyakorolni. A harmadik évfolyam esetében a digitális eszközhasználat fejlesztése nem önálló informatikai feladatként, hanem az olvasási és matematikai feladatmegoldás részévé téve lehet a legeredményesebb.

Idegen nyelvi eDia-felmérés

Az 5–8. évfolyamos tanulók angol nyelvi tudását adaptív eDia-felmérés vizsgálta. A teszt az olvasott szövegértést és a nyelvtani-lexikai kompetenciát mérte A1–B2 szintű feladatokkal. A szintbesorolás ezért nem azonos egy komplex, valamennyi nyelvi készséget mérő nyelvvizsga eredményével, de jól használható a tanulócsoportok belső különbségeinek feltárására és a differenciált nyelvoktatás tervezésére.

Évfolyam	Tanulók száma	Átlagos eredmény	Szintbesorolás megoszlása
5.	20	52,9%	A1: 9; A1–A2: 3; A2: 4; B1: 3; B1–B2: 1
6.	21	57,3%	A1: 7; A1–A2: 1; A2: 7; A2–B1: 2; B1: 3; B1–B2: 1
7.	11	60,8%	A1: 4; A1–A2: 2; A2: 2; A2–B1: 1; B1: 2
8.	10	60,8%	A1–A2: 1; A2: 2; B1: 4; B2: 3

Az eredmények évfolyamonként emelkedő tendenciát mutatnak, és a nyolcadik évfolyamon már hét tanuló B1 vagy B2 szintű besorolást kapott. Ez kedvező kimeneti eredmény, különösen annak figyelembevételével, hogy a mérés csak a receptív szövegértési és nyelvtani-lexikai teljesítményt vizsgálta. Az ötödik és hatodik évfolyamon ugyanakkor nagyon széles a teljesítménytartomány: a kezdő szint közelében lévő tanulók mellett B1, illetve B1–B2 szintű eredmények is megjelennek.

A hetedik évfolyam 60,8%-os átlagos teljesítménye mögött szintén jelentős különbségek vannak: hat tanuló A1 vagy A1–A2, öt tanuló A2–B1 közötti szintű besorolást kapott. A csoportátlag ezért önmagában elfedi a felzárkóztatási és tehetséggondozási szükségleteket. A hatodik évfolyam egyik tanulója húsz percnél rövidebb idő alatt töltötte ki a tesztet; az útmutató szerint az ilyen eredmény nem feltétlenül ad valós képet a nyelvi tudásról, ezért ezt az egyéni értékeléskor fenntartással kell kezelni.

A következő tanévben indokolt a nyelvi csoportokon belüli szintkülönbségekhez igazodó feladatadás további erősítése. Az alacsonyabb szinten teljesítőknél a leggyakoribb nyelvtani-lexikai és szövegértési

hiányok célzott gyakorlása szükséges, a B1–B2 szinten teljesítők számára pedig olyan összetettebb feladatokat kell biztosítani, amelyek a produktív készségeket, különösen az írásbeli szövegalkotást és a beszédet is fejlesztik.

Nyelvvizsgaeredmények

A tanévben összesen 14 tanuló tett nyelvvizsgát: 11 fő A2, 3 fő B1 szinten. A vizsgázók közül 13 fő szerzett sikeres komplex nyelvvizsgát, ami 92,9%-os eredményességet jelent. Két, 14. életévét betöltött tanuló pedig B2-es, felnőtt vizsgát tett az intézményen kívüli szervezésben.

- A2 szinten 11 tanulóból 10 fő vizsgázott sikeresen (90,9%). Az összesített eredmények átlaga 83,9%, a sikeres vizsgák eredménye 77–97% között alakult. A legerősebb készségterület az íráskészség volt, 87,8%-os átlaggal.
- B1 szinten mindhárom vizsgázó sikeres komplex nyelvvizsgát tett. Az összesített eredmények 60%, 78% és 94%, átlaguk 77,3% volt. Ezen a szinten a beszéd-készség eredménye volt a legmagasabb, 85,3%-os átlaggal.
- Egy tanuló A2 szintű vizsgája nem volt sikeres; összesített eredménye 49% lett. A készség-eredmények alapján elsősorban a szövegértés fejlesztése indokolt.

Az eredmények alapján az A2 szintű nyelvvizsgára való felkészítés eredményes, és a B1 szint elérésére is van lehetőség a legerősebb nyelvi teljesítményt nyújtó tanulók körében.

Összegző pedagógiai következtetések és fejlesztendő területek

A különböző mérési források együttesen kedvező, de az osztályzatoknál árnyaltabb képet mutatnak. Az intézmény erőssége a szövegértési és matematikai teljesítmények több évfolyamon látható fejlődése, valamint a nyolcadik évfolyam angol nyelvi kimeneti teljesítménye.

A fejlesztendő területek elsősorban nem teljes évfolyamokat, hanem eltérő tanulói csoportokat és készségterületeket érintenek. A mérési eredmények tanórai felhasználása ezért közvetlenül kapcsolódik a 3.1. fejezetben értékelt differenciáláshoz, felzárkóztatáshoz és tehetséggondozáshoz; az intézményi szintű feladatot a 7.4. fejezet rögzíti.

4.3. A nyolcadik évfolyam továbbtanulása

A nyolcadik évfolyam valamennyi tanulója felvételt nyert középfokú intézménybe, így a beiskolázás eredményessége 100%-os. A tízfős osztály tanulói kilenc különböző középiskolában folytatják tanulmányaikat; két tanulót az Újpesti Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola és Gimnázium vett fel, a többi befogadó intézménybe egy-egy tanuló került.

Felvételi és beiskolázási eredmények

Felvételt biztosító intézmény	Tanulók száma
Dunakeszi IV. Béla Király Gimnázium	1
Gödöllői Református Líceum Gimnázium	1
Újpesti Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola és Gimnázium	2
Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium	1
Váci SZC Petőfi Sándor Műszaki Technikum, Gimnázium és Kollégium	1
Váci SZC Boronkay György Műszaki Technikum és Gimnázium	1
BMSZC Újpesti Két Tanítási Nyelvű Műszaki Technikum	1
Dunakeszi Radnóti Miklós Gimnázium	1

Felvételt biztosító intézmény	Tanulók száma
Jaschik Álmos Művészeti Szakgimnázium és Technikum	1

A befogadó intézmények név szerinti intézménytípusa alapján hat tanuló gimnáziumban folytatja tanulmányait. Három tanuló szakképzési centrumhoz tartozó műszaki technikumi, illetve gimnáziumi képzést is folytató intézménybe, egy tanuló pedig művészeti szakgimnáziumba és technikumba nyert felvételt. A továbbtanulási irányok tehát egyszerre mutatnak erős gimnáziumi orientációt és határozott műszaki, illetve művészeti szakmai érdeklődést.

Információink alapján egy kivételével minden tanulót az általa elsődlegesen preferált intézménybe vettek fel.

A teljes körű beiskolázás azt mutatja, hogy a középiskolai felvételre történő felkészítés, a jelentkezési folyamat követése és a továbbtanulási döntések támogatása eredményesen valósult meg. A tanulók teljesítményéhez és érdeklődéséhez illeszkedő, sokféle intézményi cél jelent meg: a hagyományos gimnáziumi továbbtanulás mellett műszaki, két tanítási nyelvű és művészeti képzési irány is.

5. Szakmai együttműködés és fejlődés

A szakmai együttműködést a munkaközösségek és munkacsoportok, a napi egyeztetések, az esetmegbeszélések és a belső műhelyek határozták meg. A tantestület erőssége az informális segítségnyújtás: a kollégák rendszeresen osztottak meg tanulói tapasztalatokat, feladatokat, eszközöket és módszertani ötleteket, különösen a differenciálás és a tanulási, illetve magatartási nehézségek kezelése terén.

5.1. Munkaközösségek és munkacsoportok tevékenysége

Az alsó és felső tagozatos munkaközösségek szakmai, szervezési és információközvetítő feladatokat láttak el. Az alsó tagozaton főként a tudatos eszköz- és módszermegosztás, a felsőn a programok, tanulói ügyek és közös elvárások összehangolása volt hangsúlyos.

Az Öko-, Erasmus- és Angol munkacsoport több eredményes programot valósított meg, de a koordináció és az információk összefogása gyakran néhány kollégára koncentrálódott. A közös programok és az új munkatársak befogadása erősség; a feladatok, határidők és felelőségek korábbi, pontosabb kijelölése ugyanakkor szükséges, hogy a működés ne elsősorban informális kapcsolatokra és egyéni teherbírásra épüljön.

5.2. Közös tervezés és belső tudásmegosztás

A közös tervezés leggyakoribb formája a tanulók fejlődéséhez kapcsolódó egyeztetés volt. A pedagógusok és a fejlesztőpedagógus konzultációi konkrét feladattípusok, eszközök, értékelési módok és egyéni tanulási utak kidolgozását is segítették. A tudásmegosztás hospitálásokban, tanulói munkák elemzésében, eszköz- és alkalmazásbemutatókban, valamint közös programtervezésben is megjelent.

A tudásmegosztás még nem minden területen rendszerszerű, ezért nem mindig jut el a teljes tantestülethez, és a kipróbálás visszacsatolása sem követhető.

5.3. Belső szakmai műhelyek

A tanév három belső szakmai műhelye az elméleti alapok rendszerezésétől a közös tervezésen és saját élményű gyakorlatokon át a kollégák által vezetett tudásmegosztásig jutott el.

Az augusztusi műhely közös fogalmi alapot teremtett a differenciálás értelmezéséhez, és konkrét feladatkészítéssel kapcsolta össze az elméleti szempontokat.

A téli műhelyen egy komplex, differenciált projekt terve készült el, esetmegbeszélésekkel kiegészítve. A projektet a következő tanév előkészítésekor véglegesíteni, felelősökhöz és időkerethez rendelni, majd megvalósítani szükséges.

A Gardner-féle többszörös intelligenciaelméletet és a differenciált óratervezést támogató segédanyagokat is feldolgoztuk, de gyakorlati alkalmazásuk még nem igazolható; ezért konkrét óratervekkel és kipróbálható feladatokkal kell visszatérni rájuk.

A tavaszi műhely a digitális alkalmazások és a mesterséges intelligencia oktatási lehetőségeit mutatta be, majd tagozati csoportokban folytatódott. Alsó tagozaton didaktikai és fejlesztő játékok, felső tagozaton személyiség- és közösségfejlesztő gyakorlatok, valamint esetmegbeszélés került előtérbe. Az alkalom az intézményben már meglévő, kipróbált tudás megosztására épült.

A műhelyek illeszkedtek az intézményi célokhoz, de hatásuk eltérő mértékben igazolható. A következő lépés a megismert módszerek kipróbálásának, megfigyelésének és visszacsatolásának megszervezése.

5.4. Erasmushoz kapcsolódó szakmai tanulás

Az Erasmus nyári képzéseinek tapasztalalmegosztására a tanév bevezető szakaszában és az Erasmus Day keretében került sor. A bemutatókban a játékoság, a tehetséggondozás és a projektoktatás lehetőségei kerültek előtérbe. A pedagógusi beszámolók alapján a tanult módszereket elsősorban azok a kollégák alkalmazták, akik személyesen részt vettek a képzéseken. Az intézményi szintű megosztás tehát megtörtént, de a szélesebb körű implementáció még nem valósult meg.

A máltai digitális képzés kézzelfogható szakmai hasznót hozott: az IKT-alkalmazások kiválasztásával, valamint egyszerű hang- és videószerkesztő eszközökkel kapcsolatos ismeretek megjelentek a tanórai gyakorlatban és a tavaszi belső műhelyen is. A projekt- és mesterségesintelligencia-képzésekből származó tudás szintén beépült egyes pedagógusok munkájába, és belső bemutatásra is sor került.

A milánói mobilitás szakmai megvalósulása ugyanakkor nem felelt meg teljesen az előzetes céloknak. A fogadó intézmény késői tájékoztatása és a szervezési hiányosságok miatt a tervezett fenntarthatósági jó gyakorlatok bemutatása elmaradt. Egyes résztvevők így kevés, közvetlenül átadható módszertani tapasztalatról számoltak be. Mások az olasz integrált oktatási modell, a pedagógiai asszisztensek szerepe, a családok komplex támogatása és a krízishelyzet kezelése terén azonosítottak hasznos tanulságokat. A mobilitás közösségépítő hatása kedvező volt, de ez nem helyettesíti a szakmai célok teljesülését.

Az Erasmus-folyamat legfontosabb szervezeti tanulsága, hogy a fogadó szervezet szakmai programját, felkészültségét és kommunikációját a jövőben alaposabban kell előzetesen ellenőrizni. Már a mobilitás tervezésekor célszerű rögzíteni azt is, hogy a résztvevők milyen konkrét, kipróbálható tudást hoznak haza, milyen formában osztják azt meg, és hogyan követjük a tanultak intézményi hasznosulását.

5.5. Továbbképzések és a megszerzett tudás hasznosulása

A továbbképzések a differenciáláshoz, az élmény- és projektpedagógiához, a digitális kompetenciákhoz, a fejlesztőpedagógiához és a tanulói biztonsághoz kapcsolódtak. A legerősebb intézményi hatás ott jelent meg, ahol konkrét kipróbálás, tanórai alkalmazás és belső megosztás is történt; a túlzottan elméleti vagy gyengén szervezett képzések hozadéka korlátozott maradt.

Terület, résztvevő	Képzés vagy tanulási forma	Hasznosulás értékelése
Rácz Szilvia	A tanulás tanítása	A képzés inspirációt adott a figyelmet és fókusz fejlesztő, játékos feladatokhoz, de a tanév végéig még nem épült be a gyakorlatba. A tervezett hasznosítás a következő tanévben ellenőrizhető.
Gulyás Ildikó	Sakkpalota módszertani továbbképzés	Közvetlenül kapcsolódik a játékos készségfejlesztéshez és a differenciáláshoz. A pedagógus heti egy órában, első évfolyamon tervezi a program alkalmazását; a tényleges beépülés még követendő.
Perényi Ibolya	Élménypedagógiai képzési alkalmak	A pedagógus további nyári tanulást és későbbi tanórai alkalmazást tervez. Belső megosztást akkor vállalna, amikor már saját kipróbálási tapasztalattal rendelkezik.
Vargha-Magyar Zsóka	Erasmus-, projekt módszer- és MI-képzések	A beszámoló szerint a megszerzett tudás beépült a mindennapi gyakorlatba, és belső szakmai bemutatón is megosztásra került. Ez a képzésből gyakorlatba vezető folyamat egyik legjobban dokumentált példája.
Lőrinczy Júlia	Máltai digitális Erasmus-képzés; milánói mobilitás	A digitális eszközökkel kapcsolatos tudás tanórai és műhelymunka keretében is hasznosult. A milánói program szakmai hozzáadéka a szervezési hiányosságok miatt korlátozottabb volt, de integrációs és szervezési tanulságokat adott.
Néder-Buzási Éva	Erasmus+ mobilitás	A résztvevő szerint a szakmai program nem adott érdemben beépíthető vagy továbbadható módszertani tudást. A mobilitás elsősorban közösségépítő hatású volt.
Dr. Lelesz Krisztina	Fejlesztőpedagógus-képzés befejezése	A képzésen tanult módszereket folyamatosan kipróbálta az egyéni és csoportos fejlesztésekben. A tudás közvetlenül hasznosult; a következő tanévben eszökbemutatóval és saját élményű belső műhellyel osztható meg.
Vasvári Ildikó	Történelemtanári konferencia; MI- és MozaBook-webináriumok; 30 órás tartalmi megújító képzés	A témák illeszkednek a digitális fejlesztéshez és a szaktárgyi megújuláshoz, de a beszámoló nem rögzíti konkrétan, mi épült be belőlük a gyakorlatba. A hasznosulás ezért jelenleg csak részben értékelhető.
Varga Veronika	Egyetemi tanulmányok; anafilaxiás képzés	Az egyetemi tanulmányok a szakmai fejlődést szolgálták. Az anafilaxiás képzés közvetlen intézményi jelentősége a tanulói biztonság erősítése; alkalmazása szükséghelyzethez kötött.
Simonné Svéda Enikő	Belső műhelyek; Redmenta-képzésre jelentkezés	A belső műhelyeket hasznosnak értékelte. A Redmenta-képzés a beszámoló készítésekor még nem fejeződött be, ezért nem tekinthető a tárgyalt tanévben megszerzett és beépült tudásnak.

5.6. Összegzés és a következő tanév feladatai

A belső műhelyek, az esetmegbeszélések és a mindennapi szakmai konzultációk közvetlenül kapcsolódtak az intézményi célokhoz. A szükséges szakmai tudás rendelkezésre áll, de megosztása és gyakorlati beépülése még nem minden területen rendszerszerű. A következő tanévben ezért a képzés–kipróbálás–visszacsatolás folyamatát kell követhetőbbé tenni; ennek konkrét feladatait a 7.4. fejezet tartalmazza.

6. Kapcsolatok és együttműködések

Az intézmény külső kapcsolatrendszere a 2025/2026-os tanévben alapvetően folytonosságot mutatott. A korábbi tanévben kialakított partneri hálózat stabilan működött tovább, és a kapcsolatok többsége közvetlenül támogatta a nevelő-oktató munkát, a tanulók biztonságát, közösségi tapasztalatait vagy az intézmény működését.

6.1. Együttműködés a fenntartóval

Az iskola és a fenntartó együttműködése a tanév során folyamatos és közvetlen volt. A fenntartó részt vett az intézmény működését, személyi és tárgyi feltételeit, valamint a közösséget érintő fontosabb kérdések egyeztetésében. A kapcsolat nem kizárólag a fenntartói döntések közvetítésére korlátozódott: több olyan helyzetben is közös gondolkodásra és összehangolt intézményi fellépésre volt szükség, amelyben pedagógiai, működési és közösségi szempontokat egyaránt mérlegelni kellett.

6.2. Kapcsolat a pedagógiai szakszolgálattal és más külső szakemberekkel

A pedagógiai szakszolgálatok továbbra is meghatározó szakmai partnerei az iskolának, elsősorban a tanulási, beilleszkedési és magatartási nehézségek vizsgálatában, a szakértői vélemények elkészítésében és az ellátási szükségletek meghatározásában.

A gyermekvédelmi és családtámogatási feladatok fontos partnere a Kistérségi Esély Szociális Alapellátási Központ. Konkrét esetben ebben a tanévben nem kellett hozzájuk fordulnunk, ugyanakkor a Márton-napi tartósélelmiszer-gyűjtés adományait ők juttatják el a rászoruló családokhoz; személyes részvételük a tanulók érzékenyítését is segíti.

Az ifjúságvédelmi és prevenciós munkában továbbra is fontos kapcsolatot jelent a MOPKA. A tanév során a digitális veszélyek megelőzéséhez külső egészségügyi szakember is kapcsolódott: a Bethesda Kórház munkatársa a szülők számára tartott előadást. A programon a családok közel fele vett részt. Az előadás fogadtatása vegyes volt, ugyanakkor az intézmény megítélése szerint a téma időszerű és a szülők számára is hasznosítható ismereteket adott.

6.3. Helyi partnerintézmények

Az iskola helyi beágyazottságát több tartós kapcsolat erősíti. A Kucsá Tamás Kézilabda Csarnok a testneveléshez és a sportnaphoz biztosít nélkülözhetetlen helyszínt; a zeneiskola és a művelődési ház a művészeti nevelést és a kulturális programokat támogatja. Az önkormányzati együttműködés helyi programokhoz, kezdeményezésekhez és működési támogatáshoz kapcsolódik.

Az idősek otthonával közös, generációkat összekapcsoló programok a tanulók személyiség- és közösségfejlesztését, valamint a kölcsönös figyelem és felelősség megtapasztalását szolgálják; folyamatosságukat ezért érdemes előre tervezett alkalmakra építeni.

A Veresi Katonai Hagyományörző Egyesület az ünnepi és történelmi programokat teszi hitelesebbé és élményszerűbbé. Az elsősegélynyújtási és újraélesztési program révén a kistarcsai kórház is bekapcsolódott a partneri körbe.

6.4. Civil, szakmai és nemzetközi kapcsolatok

Az Alapítványi és Magániskolák Egyesülete szakmai tájékoztató, érdekképviselői és kapcsolatépítési lehetőséget biztosít; az intézményi identitás és a magániskolákat érintő szakmai, szabályozási kérdések szempontjából is alapvető partner.

A nyelvi program megvalósításában fontos szakmai partnerünk volt a Euroexam Nyelvvizsgaközpont. A központ szakmailag támogatta a tanulók nyelvvizsgára való felkészítését, továbbá megszervezte és lebonyolította a nyelvvizsgákat. Az együttműködés így a felkészítés és a vizsgáztatás folyamatát egyaránt segítette, és közvetlenül hozzájárult az intézmény nyelvtanítási céljainak megvalósításához.

A nemzetközi kapcsolatok meghatározó keretét továbbra is az Erasmus+ program és a külföldi partnerintézményekkel kialakított együttműködés adta. Emellett a külföldi önkéntesek bekapcsolódása is gazdagította az iskola nyelvi és kulturális környezetét. E kapcsolatok szakmai tanulási vonatkozásait az előző fejezet értékeli; partneri szempontból a legfontosabb eredmény az intézmény nyitottságának, nemzetközi láthatóságának és a tanulók közvetlen idegen nyelvi tapasztalatainak erősödése.

6.5. A Szülői Képviselő és a közösségi párbeszéd

A Szülői Képviselő aktív segítő és közvetítő szerepet töltött be: az információk és programok támogatása mellett szervezette a szülői észrevételeket. Akkor tud valódi partnerként működni, ha a családok kérdései mellett az intézményi szempontok megértését és a közösségi megoldásokat is támogatja.

Két szülői közösséggel teljes körű, vezetői és fenntartói részvételű egyeztetésre került sor. Ezek tanulsága, hogy az intézményi értékrendet egységesen kell képviselni, miközben nyitottan meg kell hallgatni a családokat, és el kell különíteni a félreértést, az információhiányt, a jogos észrevételt és a pedagógiai értékrenddel össze nem egyeztethető elvárásokat.

6.6. Összegzés és további feladatok

Az intézmény partneri hálózata stabil, sokrétű és a pedagógiai célok szempontjából jól hasznosítható. A következő időszakban nem elsősorban új partnerek keresése, hanem a meglévő együttműködések tudatosabb tervezése és értékelése, valamint a Szülői Képviselő közvetítő szerepének további erősítése indokolt. A kapcsolódó feladatokat a 7.4. fejezet összegzi.

7. Vezetői összegzés és a következő tanév feladatai

7.1. A tanév fő eredményei

A 2025/2026-os tanév új szakaszt nyitott: az iskola először működött teljes, nyolc évfolyamos szerkezetben, és megtartotta első ballagását. A tanulói létszám stabil maradt, a személyi változások mellett is biztosítottuk a feladatellátást, az új munkatársak pedig erősítették a közösséget.

A tanulói eredmények kedvezőek: a 2–8. évfolyam osztályátlagai 4,79 és 4,98 között alakultak, bukás nem volt, valamennyi nyolcadikos továbbtanul, a nyelvvizsgázók 92,9%-a sikeres komplex bizonyítványt szerzett. A kompetencia- és eDia-mérések több területen fejlődést, ugyanakkor az osztályzatoknál árnyaltabb képet mutatnak.

A gyermekközpontú, élmény- és tevékenységalapú szemlélet stabilan jelen van. A műhelyek és óralátogatások szakmai fejlődést indítottak el, a kontroll-látogatások pedig igazolták a konkrét visszajelzés és az ismételt megfigyelés eredményességét.

A közösségfejlesztésben ugyanakkor nem elegendő alkalmi programokra és beavatkozásokra építeni: az osztályközösségek, a kapcsolatok és a konfliktusok intézményi szinten tudatosabb, folyamatos figyelmet igényelnek.

A működést az új ebédlő és melegítőkonyha, további 24 tanulói notebook, valamint a fenntartóval, a Szülői Képviselővel és a szakmai partnerekkel fenntartott stabil kapcsolatrendszer erősítette.

7.2. Rövid vezetői helyzetkép

Az intézmény stabil, szakmailag erős, egyértelmű pedagógiai arculattal rendelkezik. A teljes évfolyamszerkezetre, a hagyományokra, a tanulói eredményekre, az elkötelezett nevelőtestületre és a partneri hálózatra biztonsággal lehet építeni. A következő szakasz kulcsa a működés tudatos megszilárdítása: a közös szakmai elvárások tanórai érvényesítése, a felelősök és visszacsatolási pontok rögzítése, valamint a meglévő tudás intézményi hasznosítása.

A közösségfejlesztést kiemelt intézményi fejlesztési területként kell kezelni. A tanulói viselkedés, előrehaladás és támogatási szükséglet nem választható el az osztályok kapcsolataitól, normáitól és

konfliktusaitól; ezek a tanulásra, a biztonságérzetre és a pedagógusok munkájára is hatnak. Az osztályközösségek rendszeres áttekintéséhez közös szakmai fórumokra, az ellenőrzés, az esetmegbeszélések, a tudásmegosztás és a programok összekapcsolására van szükség.

A fő kockázat a kapacitások feszítettsége: a teljes épületkihasználtság, az egyenetlen helyettesítési és programszervezési terhek, valamint néhány kulcsszereplő túlterhelése. Kockázatot jelent továbbá az eltérő pedagógiai gyakorlatok fennmaradása, az osztályközösségi nehézségek és szülői konfliktusok késői felismerése, a digitális eszközpark romlása és a külső programok ellenőrizetlen szakmai hozadéka.

7.3. A következő tanév kiemelt feladatai

A következő tanév munkatervében az alábbi, egymásra épülő feladatokat szükséges megjeleníteni. A változtatások közös célja, hogy a szakmai fejlődés, a tanulók egyéni támogatása és az osztályközösségek fejlesztése egymást erősítő intézményi rendszerre váljon.

Közösségfejlesztés és az osztályközösségek támogatása

- A közösségfejlesztést kiemelt intézményi fejlesztési területként kezeljük: rendszeresen vizsgáljuk az osztályközösségek kapcsolatait, szerepeit és a biztonságos tanulást akadályozó nehézségeket.
- A havi nevelőtestületi értekezleteket elsősorban az osztályközösségekhez kapcsolódó esetmegbeszélésekre fordítjuk, közös támogatási irányok kijelölésével. Az operatív egyeztetések nagyobb részét írásban, a Teamsen vagy indokolt esetben szűkebb körben végezzük.
- Az erdei iskolát egész iskolát átfogó, közös tematikájú programmá bővítjük, lehetőség szerint a tanév komplex projektjéhez kapcsolva. Így egy hosszabb tanulási és közösségfejlesztési folyamat részévé válik.

Szakmai-pedagógiai feladatok

- Pontosítjuk a differenciálás közös értelmezését, fejlesztjük a tanár–diák kommunikációt és a fejlesztőpedagógiai módszerek tanórai alkalmazását.
- Áttekintjük a felzárkóztatás és tehetséggondozás rendszerét, a mérési eredményeket pedig rendszeresen, közösen elemezzük.
- A téli műhelyen megtervezett komplex, differenciált projektet a tanév-előkészítés során véglegesítjük, majd megvalósítjuk és közösen értékeljük; tanulási, személyiség- és közösségfejlesztési céljait előre rögzítjük.

Szakmai tanulás és belső ellenőrzés

- A belső ellenőrzést osztályok mentén szervezzük: egy-egy osztályban több tanórát látogatunk meg, különböző pedagógusoknál és tantárgyi helyzetekben. Így a pedagógusok munkája mellett az osztályközösségek működéséről is összetettebb képet kapunk.
- A módszerek és a differenciálás mellett a tanár–diák kommunikációt, a tanulók együttműködését, a közösségi szerepeket és a nehézségek kezelését is megfigyeljük. A tapasztalatokat az osztályok esetmegbeszélésein felhasználjuk, így az ellenőrzés az egyéni pedagógiai munka és a közösségek fejlesztését egyaránt támogatja.
- A Gardner-elmélet gyakorlati feldolgozása mellett fejlesztőpedagógiai, közösségfejlesztési és digitális-mesterségesintelligencia témájú belső műhelyeket szervezünk konkrét kipróbálási feladatokkal.
- Pontosítjuk a tervezési dokumentumok elvárásait, és megosztjuk a kiemelkedő órákon, projektekben és közösségfejlesztő folyamatokban látott jó gyakorlatokat.

Munkaszervezési és működési feladatok

- A feladatok felelőseit, határidejét és együttműködési pontjait korábban kijelöljük; a programnaptárt a pedagógusi terheléssel együtt tekintjük át.
- Folyamatosan nyomon követjük, és lehetőség szerint egyenletesebben osztjuk meg a helyettesítési terheket.
- Folytatjuk a taneszközök rendszerezését, és áttekintjük a fejlesztő eszközök, a helyi színes nyomtatás és a laminálás feltételeit.

Partneri együttműködés

- Az intézményi és nevelési elvárásokat egységesen képviseljük, a szülői jelzéseket pedig korán és nyitottan kezeljük.
- Megőrizzük a Szülői Képviselőt segítő és közvetítő szerepét, a helyi és közösségi programokat előre tervezzük, a partnerkapcsolatok pedagógiai hasznát pedig röviden értékeljük.

További egyeztetést vagy vezetői döntést igénylő kérdések

- a saját tanulói notebookok használatának engedélyezési és szabályozási feltételei;
- a tárgyi fejlesztések prioritási sorrendje és finanszírozása;
- az osztályokra épülő belső ellenőrzés éves ütemezése és egységes megfigyelési szempontjai;
- az egész iskolát átfogó erdei iskolai projekt közös témája, szakmai kerete és szervezési feltételei;
- a programok számának és időbeli elosztásának olyan felülvizsgálata, amely a szakmai értékek megőrzése mellett csökkenti a torlódást és az egyenetlen terhelést.

A következő tanév fő vezetői feladata e prioritások következetes végigvitele, a szakmai fejlesztés, a belső ellenőrzés, az esetmegbeszélések és a közösségi programok összekapcsolása. Így év közben is követhetővé válik a pedagógusi gyakorlat és az osztályközösségek változása, valamint a további beavatkozás szükségessége.

Veresegyház, 2026. 07. 28.

Ungár Ágnes